

RACA

SCIJ

Ski Club International des Journalistes
Slovenska sekcija novinarjev smučarjev

2009

**42. SREČANJE SCIJ SLOVENIJE -
DRUŠTVA NOVINARJEV
ŠPORTNIKOV SLOVENIJE
CERKNO - 18. do 24. januar 2009**

RACA - CERKNO 2009

Dobrodošli tudi tokrat!

Prepričan sem, da vam ni treba nameniti veliko besed - o našem tokratnem srečanju in o prizorišču. O zgodovini prvega veste veliko več kot jaz, o drugem pa tudi ne ravno malo. Dvakrat smo namreč že bili gostje Smučarskega centra Cerkno. Vsakič smo ga doživelji drugače. Prvič smo se z njim spoznavali, drugič smo bili že čisto domači, tokrat bomo še bolj.

Smučišče, ki bo kmalu staro dve desetletji, velja za družinsko. Na njem so zares dobrodošle družine, tudi bolj številčne, če pa pride tako številčna, kot je naša, potem pa je to nekaj posebnega. Posebnega predvsem zato, ker mi ne samo da pridemo, odsmučamo in odidemo, temveč v času našega bivanja prizorišču damo dušo. Vsak po svoje in vsi skupaj. Naše druženje ni namreč samo smučanje in zabava, temveč je veliko več. Z okoljem, v katerem smo, se želimo seznaniti, ga spoznati in mu tudi kaj ponuditi. Prepričan sem, da bo v tednu, ki nas bo združil, vsega po malem. Še posebej se bo to videlo, če nam vreme ne bo naklonjeno. Ampak vseeno, raje naj nam sije sonce, ker je s tem že skoraj vse narejeno. Za vse ostalo pa bomo ob vaši dobrvi volji poskrbeli v organizacijskem odboru, ki ga tudi tokrat sestavljamo sami prekaljeni mački, ki se s to nalogo ne srečujemo prvič.

FILIP ŠEMRL

OBČNI ZBOR SCIJ SLOVENIJA - Društva novinarjev športnikov Slovenije

V skladu z Zakonom o društvih in s Pravili SCIJ Slovenija - Društva novinarjev športnikov Slovenije (17., 18., 19. in 20. člen) sklicujem redni letni občni zbor Društva SCIJ Slovenija v sredo, 21. januarja 2009, ob 18.00 uri, v Hotelu Cerkno, v Cerknem.

Dnevni red:

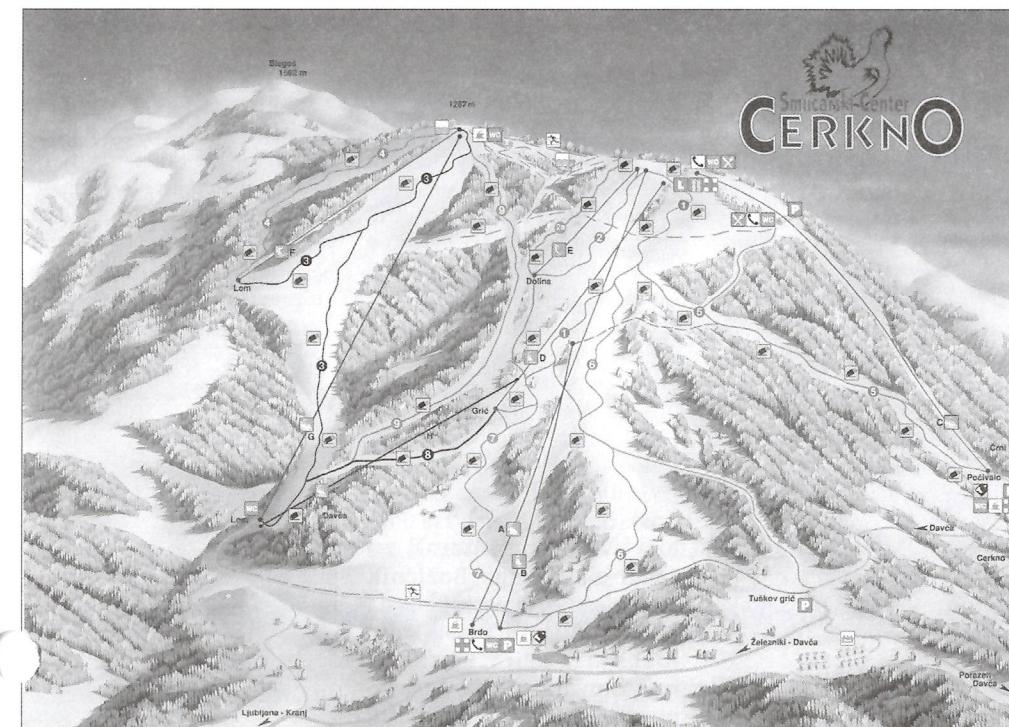
1. Otvoritev rednega letnega občnega zbora Društva SCIJ Slovenija
2. Izvolitev delovnega predsedstva (predsednik in dva člana) in zapisnikarja
3. Izvolitev verifikacijske komisije (predsednik in dva člana), ki v primeru nadomestnih volitev opravi tudi naloge volilne komisije
4. Poročilo o uresničevanju programa 2008 in delu organov Društva SCIJ Slovenija v letu 2008
5. Finančno poročilo za leto 2008
6. Poročilo nadzornega odbora
7. Predlog programa Društva SCIJ Slovenija za leto 2009
8. Predlog sprememb Pravil Društva SCIJ Slovenija
9. Informacija o sestavi reprezentance za zimsko srečanje mednarodnega SCIJ - Abetone 2009
10. Razno - Zimsko srečanje Društva SCIJ Slovenija 2010

Predsednik Društva SCIJ Slovenija
Vlado Krejač, l. r.
V Ljubljani, 7. januarja 2009

primorje

RACA - CERKNO 2009

Z dušo in telesi - vaši

Za to, da se boste dobro počutili, se super družili in imeli tudi vpogled v to, koga je treba pošimfati, se vam predstavlja Organizacijski odbor cerkljanske skiževske avanture z letnico 2009:

Vlado Krejač Uha - predstavnik: Oster pogled dokazuje, da ima kot vrhovni predsednik vse pod kontrolo.

Filip Šemrl - Ta smrekov; vrhovni poveljnik raže falange 2009.

Uroš Šoštaric - ekonom. Bomo videli, kako uspešen je bil ob vsej tej recesiji ...

Meta Verbič - Špahca: deklica za čisto vse in, kar vas zadeva, najbolj skrbna varuhinja smučarskih vozovnic. Le kaj jo skrbi, da takoj mrož zre s fotke?

Jože Jerman - Jerry, je na fotki silno resen, ker ve, da mora vsak dan napolniti naše želodčke. In da vsi z vsem pač niso zadovoljni.

Rado Časl - Vili - sodi po Filpovo med lokalne matadorje organizacije. Sodeloval bo pri vsem in z vsakim, zlasti pa vodil letosno novost - Radio Raca.

Franci Ferjančič - sex inštruktor - lokalni matador, letos odgovoren za vsa tekmovanja. Časa za različna vprašanja o tekmah ne bo. Najbolj zvestim pa obljudlja notranji pogled v svoj vikend.

Ingrid Kašča Bucik - Obetavna - tudi lokalna matadorka, ki si bo radijsko račje naloge delila z Radom - in še kaj bo padlo. Samo upamo lahko, da bo ob zaključku še vedno tako mladostno nasmejana, kot na fotki.

Branko Stamejčič - Sonček - urednik tiskane in terenske Race, pri katerih mu je desna, leva in možganska roka Igor Šarlal - Najprijaznejši.

Božena Bombač - Večna. Vsak dodatni komentar je odveč.

V tretje gre rado

Pa se je zgodilo. Tretjič v 15. letih bomo srečanje slovenskega skiža imeli v Cerknem. Prvič smo bili v Cerknem davnega februarja 1994. Drugič smo se zbrali februarja 2000. Tretjič smo tu januarja 2009.

Predsednik Filip mi je - domačinu - naložil nalogu, da vam malo opišem, kaj se je v teh devetih letih zgodilo v Cerknem in v Smučarskem centru Cerkno. Seveda je predvideval, da se bomo zbrali isti, kot na prvih dveh srečanjih v Cerknem. Jaz pa iskreno upam, da bo med nami tudi nekaj takih, ki bodo na srečanju v Cerknem prvič, zato morda še kakšen podatek in nasvet več.

Ob prejemu te Race ste verjetno opazili, da ste v Hotelu Cerkno, ki pod svojo streho »pokriva« tudi Smučarski center Cerkno. Hotel je nastal iz nekdanjega TOZD-a Tovarne ETA Cerkno. Sedaj pa je v lastništvu družbe Certa, kamor smo nekdanji zaposleni Ete vložili certifikate slovenske države.

V hotelu so v zadnjem obdobju obnovili večino sob, obnovili kuhinjo, razširili re-

stavracijo, ponovno podzemno povezali hotel z bazenom in obnovljenimi savnami, za nas starejše pa tudi posodobili dostop do recepcije in namestili še eno dvigalo. Verjetno boste opazili še vrsto novosti, ki jih nisem naštel.

Osnovni namen našega srečanja je, poleg druženja in zabave, seveda smučanje in snežne radosti. Smučali, tekli in deskali na snegu bomo v Smučarskem centru Cerkno, ki je od hotela oddaljen 10 km. Predlagam, da za prevoz uporabite kar smučarski avtobus, o katerem bo dovolj svežih informacij. Če vam bo manjkal kakšen kos opreme, je na vrhu smučišča smučarski servis in izposojevalnica opreme. Poleg servisa je smučarska šola za alpsko smučanje in deskanje na snegu. Mi bomo za šolo imeli posebno skupino.

V času od zadnjega srečanja je bila vlečnica Grič zamenjana z dvosededežnico, zgradili smo štirisededežnico Davča, na mestu stare dvosededežnice Počivalo pa je moderna šestsededežnica. Nekaj je tudi izboljšav in novih prog. Na smučišču boste videli tudi okrog 100 topov in žiraf za

tovrstnih salonov. Glede na to, da nas v Cerknem živi okrog 2.000, v občini pa 5.000 prebivalcev, so nas »laufarji« pred leti označili kot »počesane pijance«.

No, pa smo pri »Cerkljanskih laufarjih« - znamenitosti tega predpustnega časa. Spoznali jih boste, saj nas bodo obiskali, ogledali si bomo stalno razstavo v muzeju v Cerknem, pa še kaj, če nas bo zanimalo. Laufarji so se v teh letih ponovno selili. Iz prostorov muzeja so zaradi obnove šli v nekdanji dijaški dom. Ob pričetku obnove dijaškega doma v mladinski hotel, ki traja že več let, so jih pregnali v nov začasni dom, ki je ponovno blizu muzeja.

Prikazali vam bomo tudi znamenito piščal iz Divjih bab pri Cerknem, kjer naj bi počasi zaživel arheološka točka. Več o tem in o obnovi Partizanske bolnice Franje pa bomo lahko izvedeli tudi v muzeju.

Sicer pa boste tudi v samem Cerknem in vodotokih Cerknica in Zapoška videli, da nas je neurje v letu 2007 močno prestrašilo, tako da obnove in preventivni posegi potekajo na vsakem koraku in nas bodo tudi kaj ujezili.

Prejeli boste še kupe gradiva in informacij o Cerknem in okolici, člani organizacijskega odbora - predvsem domačini - pa smo vam za informacije vedno na razpolago.

Vse lepo, veliko užitkov v druženju in na snegu vam želi

FRANCI IZ CERKNEGA

Jedilnik in pivnik

Od makedonskega pasulja do pohorske rulade pa še kakšna kapljica vmes

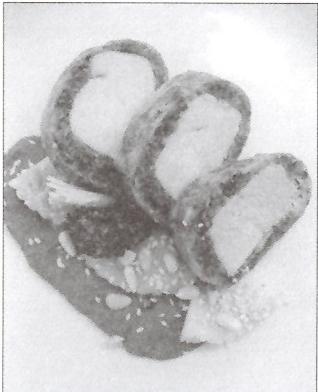
Lačni ne bomo. In že v na prej se posujem s pepelom, »non mea culpa«, nisem krv, ker se boste zredili. Točneje, elegantno izpopolnili. Krivi bodo drugi, pa tudi vi, ker vas poznam in ker boste zahtevali repe te in repe že v ponedeljek, pa v torek, pa

Prvi bo na vrh Črnega vrha, v ponedeljek, v novo restavracijo prišel Stojan Popovič, naš stari znanec iz Krvavca. Tam ga ni več, ker je hotel na Krvavcu prodal Franciju Zdešarju, ki je prodal eno od najbolj znamenitih ljubljanskih gostiln »Franci na balanci« in zdaj že prodaja hotel in tako naprej

... No, potem je Stojan povrnil dolgove in kupil zdaj enega od najbolj obiskanih ljubljanskih lokalov »Skruti kot« v podzemlju ljubljanske Ajdovščine. Povedal je, da nam bo pripravil porovo mesno enolončnico, jed, po kateri kar naprej povprašujejo. Pa dobro sladico za zraven.

Torek nam je delal preglavice: najprej je odpovedal sodelovanje naš dolgoletni prijatelj Tomi Kavčič. Ima dober vzrok. Našo prijateljico Katjo, njegovo mamo, že nekaj časa daje bolezen. Na srečo nič hujšega, pa vendar; brez nje ne more. Upam, da bo prihodnje leto zdrava in jo bomo pozdravili na Kaninu. Potem nam je odpovedal še en, pa še en, nakar sta se javila Mirče Danilov in Katica Garoska-Acevska. Makedonski pasulj. Bomba. Toda za toliko ljudi, po dolgih letih nas je že čez sto prijavljenih, bosta težko pripeljala dovolj hrane, zato sem se odločil, da nas bodo v torek razvajali kuharji iz HiT Alpinee iz Kranjske Gore.

Žal direktorja Aleša Topolška ne bo z njimi, ker bo takrat v Helsinkih, toda postregli nam bodo z odlično gorenjsko zaseko in salamo, pa z joto in jabolčnim zavitkom. Kaj pa

bomo naredili z Mirčetom in Katico, pa se bomo še odločili, vendar brez njunega odličnega makedonskega pasulja ne bomo ostali.

Sreda bo prekmurska. Boris Cipot Cap se je spet izkazal in bo s seboj pripeljal ekipo, ki nam bo postregla s kulinaricnimi in vinski dobrotami blagovne znamke Marof. Če je še ne poznate, bo zdaj prava priložnost. Cap je še povedal, da bo s seboj pripeljal kar predsednika uprave Panvita Dejana Židana in predsednika uprave hčerinske družbe MIR Radgona Petra Polaniča. Spobne ljudi smo vedno imeli radi v naši družbi.

V četrtek bodo k nam prišli naši prijatelji iz Slovenj Gradca, iz firme Vabo, iz Kop. Če je kdo pozabil, bodo to Primož, Boštjan in Lenka iz Grmovškovega doma. Boštjan je rekel, da bodo s seboj pripeljali koroške grumpe (ocvirke za tiste, ki ne vedo kaj je to), pa veliko mesno rolado. »Posebej za moje novinarske prijatelje sem spravil jabolčnik,« je rekel Boštjan in povedal, da bo tudi smučal.

Zadnji dan našega srečanja bo v rokah domaćinov. Kuhrska ekipa iz restavracije in ene od najbolj znanih domaćih gostiln, gostilne Ane in Božota Kosa, nam bo pripravila, kaj pa drugega, kot idrijske žlikrofe, ki jih bo prispeval Marko Pirih iz Srednje Kanomlje.

Seveda bo poleg bakalca in želševka, saj brez njih skoraj svetovno znana jed ne bi bila tisto, kar je.

Je to vse? Ne, v sredo ponoc, torej po divji in utrujajoči veleslalomski tekmi na kateri bo poleg Marjete Šoštarč zmagala tudi ... bo »vrhnitev odpisanih«. Vrnili se je namreč Luka Škoberne s svojo znano štajersko kislo juho. Malo po 23. uri. Ne zamudite.

Res nam bo hudo ...

JOŽE JERMAN - ŽERI

Kaj bomo počeli

Pa še beseda dve o programu našega srečanja. Da bomo smučali, to se ve, saj se konec concev zato tudi vsako zimo dobivamo. Da bomo tekmovali, pa sploh! Obe progi, veleslalomske in tekaške, bo mogoče preizkusiti že prej. Z izvajalcem smo se namreč dogovorili, da bodo dan pred tekmo na prizorišču veleslalomske proge postavili progo za trening. Sreda je namenjena veleslalomski, petek pa tekaški preizkušnji. Prej in potem pa je črnovrško smučišče namenjeno prostemu smučanju.

Za tiste, ki še niso najbolj vešči vijuganja po belih strminah, smo pripravili tudi smučarsko šolo. Da nam ne bo hladno in da bomo imeli dovolj moći, se bomo vsak dan na smučišču podprt s kosili iz pestre kulinaricne ponudbe slovenskih pokrajin. Tokrat se bomo dobivali v novi restavraciji na vrhu smučišča, ki je v arhitekturnem pogledu zares nekaj posebnega. Ne da bi se hvalili, gre za najlepši tovrstni objekt na naših smučiščih.

V dolini, kjer bomo tudi spali, se nam obeta pester program, s katerim želimo predstaviti posebnosti okolja, v katerega se bomo preselili za en teden. O podrobnostih boste seznanjeni sproti, in sicer preko ozvočenja v hotelski restavraciji, preko Radia Raca, ki ga boste lahko poslušali vsak dan, in preko terenske Race. Med drugim si bomo lahko v Cerkljanskem muzeju ogledali novo stalno razstavo o laufarjih, film o neandertalčevi piščali, prisluhnili orgličarju Miru Božiču, se zavrteli ob zvokih žive glasbe in si dali duška v hotelskem diskusu. Zagotovo se bo našlo za vsakega nekaj, kdor pa si bo želel po smučanju miru, mu tudi tega ne bomo odrekli.

Za vse, ali skoraj vse, smo poskrbeli, le o prihodu in odhodu iz Cerknega se boste sami odločali. Naj sklenemo tudi mi z oguljenim opozorilom, da si organizator pridržuje pravico sprememb programa. Prilagajali se bomo le vremenu, vse, kar bo pod streho, ne bi smelo biti vprašljivo.

FILIP

Najboljši na Kopah lani - vsaj tisti, tapravi, ki so za zadnji žur ostali.

Še pomnite tovariši

Sapo jemajoči zaključek lanskega srečanja na Kopah – Prijateljev ni modro zapuščati prezgodaj

Res neumna moda zadnjih let, da račke in racaki zapuščajo letno srečanje preden glavni organizator reče – »Zdaj je pa res konec« se je posebej potrdilo lani na Kopah, kjer smo ob sijajnem gostiteljstvu zasebnega podjetja VABO uživali kot le redko kdaj.

Potem pa se zgodi (bentibogašalabferskega), da še prigaranih medalj nima kdo prevzeti ... Krc, krc, krc – kregam vas. Če si vzamete čas za tekme, si ga,

pramejduš, lahko tudi za druženje. Vsaj na zaključku srečanja. Pa povsem razumem, da se nekaterim preveč mleka nabere, da imajo drugi hudo slabo vest in da tretji hrepenijo po domačem kavču in mamikini goveji župci. Toda, prav zadnja leta se vse prepogosto dogaja, da s prezgodnim odhodom pravzaprav kvarimo slovitki skieževski duh, ki temelji na druženju in pogovorih. Da o tem, kako si takšnega odnosa ne zaslужijo ne organizatorji in

Res ju je dobro videti – sex inštruktorja in Damjana.

Se ena nadvse kulturna domislica našega večnega Bineta.

ne (vselej ljubezni) gostitelji, niti ne pišem. In, kar je še huje, zamujamo res prav žurke. Kakršno so nam lani podarili na Kopah.

»Pa, saj v novem, saj v novem, saj v novem letu boljše bo (kakor za koga).«

No, kar mi je ležalo na duši (in še kakšnega pol metra nižje) sem spihal. Vsem, ki so bili, v spomin in tistim, ki jih ni bilo - v opomin pa nekaj utrinkov z res nepozabne fešte.

RACA - CERKNO 2009

Pojoča direktorica

Za posebno presenečenje je zadnji dan našega lanskega druženja na Kopah poskrbela **Neva Pipan Kores**, ki nas je predlani gostila v mariborskem hotelu Bellevue in še posebej razveselila s svojim prepevanjem na zaključnem večeru. Neva, sicer častna članica SCIJ Slovenije, krščena na pohorskem srečanju predlani, je medtem zamenjala službo in se gre hotelirstvo na Ptiju, kamor je račja druščina kajpak prisrčno vabljena.

Ob lanskem slovesu je obljudila, da pride tudi v Cerkno, če pa bo spet prepevala, bomo še videli. Upanje umre zadnje ...

Neva Pipan Kores nam je na Kopah zapela tole priredbo znane popevke Dravski most:

Pojoča direktorica

Obljubila sem,
da bom prišla
in naredila, kar se da,
da se srečamo danes spet
in zaplešem z vami vred.

Ne vem kaj vam je lani bilo,
da ste me prijeli za roko.
Reklí ste "Zdaj naša si",
še zdaj ne vem,
s čim to zaslужim si.

V čast mi je, da tu stojim
in se z vami veselim,
ker ste sam fajn ljudje,
tu v račjem hramu prijetno je ...

Primorci so nadvse kulturni

Pri žuru jih čez Primorce ni. To so lani dokazali že na pustni torek, ko so navdušili s svojo kombinacijo Prešernovega in prešernega raftanja. Potrudili pa

so tudi ob zaključku, ki je bil prav na kulturni praznik vseh Slovencev. Na to so nas spomnili s skupinsko (kdo ve kolik časa vadeno) interpretacijo Prešernov Vrbe, ki se je v njihovi izvedbi spremenila v Kope. Takole gre:

*O, Kope,
srečna račja vas domača,
kjer Uhotova banda
smuča, teče in rada tja se vrača*

*D b'smuke žeja
ne bila iz mojga sveta
speljala ne bila, gol'fiva raca ...*

*Ne vedel bi,
kako se v rota virus prebrača vse,
kar želodec si dobrega obeta*

*Mi ne bila bi vera
v ričet vzeta,
ne bil viharjev notranjih b' igrača*

*Z dobro voljo in smučarsko nožico,
doto, ki jo skiž ponuja,
bi bil očaral vsako Korošico*

*Mi mirno smučala bi moja dila,
pred ledom - rit,
pred mačkom - glavo
bližnja Raca s kljunčkom bi branila.*

Vsi naši, vsi kopasto rumeni – zasluzeno.

**PIL
IMPEX**
TRGOVINA IN SERVIS MOTORNIH ŽAG d.o.o.
e-mail: pil.impix@siol.net

Z glasom in tudi stasom

Z glasom, zlasti starejšo moško račjo populacijo (vse torej, ker mladih tako ni) pa je vse zbrane navdušila milo pojoča, erotično se zvirajoča, nepozabna, ena in

edina Korošica z naj glasom – Monika Pučelj. Njen nastop ostaja v spominu kot eden najlepših (ob mozirskih Mi2) zaključnih nastopov letnih srečanj skiž. Naredila je žur, veselje, vsi smo zraven

Naš pravi krst ...

... in še krst naše častne članice.

Zahvala

SCIJ – društvo novinarjev športnikov Slovenije se za pomoč pri izvedbi srečanja Cerkno 2009 posebej zahvaljuje vsem, ki so ga omogočili s svojimi denarnimi ali drugačnimi prispevkvi. Hvala:

HOTEL CERKNO

**TELEKOM SLOVENIJA
KRKA NOVO MESTO
PS MERCATOR LJUBLJANA
DELO, Ljubljana
PETROL, Ljubljana
Urad Vlade RS
LUKA KOPER
Skupina SAVA, Kranj
GP PRIMORJE Ajdovščina
Zavarovalnica ADRIATIC SLOVENICA Koper
TRIMO Trebnje**

Hvala tudi
SANOLABOR, Ljubljana
NKBM, Maribor
Zavarovalnica Maribor
ADRIA MOBIL, Novo mesto
TOM, Mokronog
HIT Nova Gorica

PIL IMPEX, Most na Soči
Mlekarna PLANIKA Kobarid
HELEDIS, Celje
Grafika Gracer, Celje
Zlatarna Celje
Tiskarna Prezent, Ljubljana
Stojan Popović, »Skriti kot«, Ljubljana
HIT ALPINEA, Kranjska Gora
Skupina PANVITA, Murska Sobota
VABO, Slovenj Gradec
Gostilna Ane in Boža Kosa iz Idrije in
Marko Pirih iz Srednje Kanomljne.
Dialog company
Aleksij Erzetič in 5 zvezdic
Etbin Erzetič
Goriška Brda
Janez Cerjak
Danilo Steyer
PROAL, Logatec
FRUCTAL Ajdovščina
Mesarstvo Podobnik, Čeplez.

Naša svetovna odprava z nekaj gosti. Levo, kot bi rekel Berlusconi - mlad, lep in dobro zagorel.

Slovaška Jasna, kraj uspeha in nesrečnega imena

Le kdo bi si mislil, da nas bo po račiji smučarji na Kopah, ko nas je prva dva dni pestilo slabo vreme in je naše vrste redčil rota virus, pa se je vseeno dobro končalo z lepim vremenom in ponovno obujenim pancer tancem na terasi Grmovškega doma, nekaj podobnega spremljalo tudi na poti v slovaško Jasno, na svetovno prvenstvo.

Kmalu potem, ko smo se 1. marca lani zapeljali po avtocesti z Dunaja proti slovaški meji, je začelo pihati, preko avtoceste je začelo nositi veje in spraševali smo se, kaj se obeta. Upali smo, da to ni nič posebnega. Za nas res ni bilo. Kaj vse se je v resnici dogajalo smo izvedeli šele, ko smo stopili v toplo zavetje Grand hotela v Jasni. Marika, vrhovna poveljnica slovaške organizacijske ekipe, me je ob prihodu objela in dahnila: »Samo, da ste srečno prispele. Ker smo šli dovolj zgodaj iz Ljubljane, smo razbesnjeno naravo zelo rahlo čutili, za nami pa je začelo. Silovita neurja v Avstriji in na Slovaškem so ruvala drevesa in prekinjala prometnice. Zapreti so morali dunajsko in bratislavsko letališče, tako da so vse letala preusmerili v Budimpešto in Prago. Seveda so bili na teh letalih tudi številni udeleženci svetovnega smučarskega novinarskega srečanja v Jasni in to je za gostitelje pomenilo velik organizacijski

zalogaj. Pa so ga zmogli. Pozno ponoči, ko sta se dobri dve stotniji novinarjev iz 35 držav zbrali v Grand hotelu v slovaški Jasni, smučarskem središču ob vznožju dvatisočaka Chopok se je začelo.

Veter, megal, sneg

Dva dni smo se prebijali skozi veter, meglo in sneg po smučiščih. Tako je bilo hudo, da v nedeljo, prvi dan, ko smo se napotili na ogled smučišč, še izurjeni vodiči niso vedeli, da ne delajo vsi sistemi. Naši skupini ni preostalo drugega, kot da smo po septoku z vlečnice odtavali skozi gozd, več navzgor kot navzdol, večina nas je tudi snela smuči in se prebijala naprej. Vrsta se je raztegnila, nekateri smo bili malo počasnejši kot drugi in, ko sem sopihajoče prilezla na rob gozda in spet nadela smuči, sem se napotila proti dolini, malo desno in malo levo. Končno sem zagledala, da sem že skoraj na izhodišču vseh žičnic Jasna - Zahradky. Kamen mi je padel od srca. Malo sem se razgledovala, kje bom koga našla, ko mi zazvoni telefon. Bilo je Capi in me vprašal, kje sem. Ko sem mu opisala svojo lokacijo, mi je dejal: »Spusti se še dvajset metrov. Lidija, Danijel in jaz smo obupali in smo že v gostilni. Ali tudi tebi naročimo pivo?« Bilo je pravo olajšanje.

Kmalu so se nam pridružili še drugi člani naše dvanajstčlanske ekipe in po kosišu smo se morali odločiti, kako se bomo vrnili v hotel. Najbolj zagnani Urška, Maži, Barbra, Maja, Blaž, Grega in Bojan so odsmučali. Lidija, Uha, Capi in moja malenkost (Uroš je imel mednarodne obveznosti) pa smo se odločili, da gremo po cesti. Vprašam našega prezidenta: »A, gremo s taksijem?« »Lahko. A, kje ga boš našla?« »Ne skrbi, prepusti meni,« sem mu odgovorila in odhitela v recepcijo. Prav lepo sem se zmenila z gospodično v našem bivšem uradnem jeziku. Čez pol ure nas je prišla iskat v restavracijo in odpeljali smo se do hotela.

Zvečer smo se z avtobusi vrnili do smučišč in doživelj otvoritev, ki je bila prava kopija otvoritve svetovnega prvenstva leta 2000 v Mariboru - laserski učinki, starodobni smučarji in demonstracijski nastopi. Tako so povedali tisti, ki so zakrivili mariborsko otvoritev. Bilo je lepo.

Tekma v soncu uspeha

Slovaški organizatorji, pa tudi modro vodstvo mednarodnega SCIJ z Urošem na čelu, so se bali, kaj bo v torek, ko je bila tekma v veleslalomu. Zbudili smo se v prekrasnem, sončnem, čeprav mrzlem jutru. Pred odhodom na veleslalomsko tekmo smo mrzlično iskali smuči - moje so namreč izginile. Prepričana sem bila, da se lahko kar poslovim od njih in od tekme. No, pa jih je Lidija le našla, nekje čisto na drugem koncu.

Potem pa hajd na veleslalomsko tekmo. Nekajkrat smo se zapeljali po proggi ali ob njej in v mislih ponavljali, kje vzeti zavoj. Potem pa je šlo zares. Kategorija za kategorijo. Vedno več nas je bilo v cilju, ki smo usmerjali pogled na tablo, kjer so se pisali rezultati. Razvnemale so se resne razprave o stotinkah sekund. In, ko je bil v cilju še zadnji iz kategorije članov, smo si lahko oddahnili. Dobri ste vi Slovenci! Je bilo slišati v ciljni arenai, saj so na VSL zmagovalni oder stopili: Barbara Jermann, Tomaž Albreht in Gregor Pucelj, nehvaležno 4. mesto pa so zasedli: Vlado Krejač, Blaž Močnik in Urška Šprogar.

Zvečer na tradicionalnem nacionalnem večeru pa smo sploh blesteli. Priprave so potekale pod budnim Uroševim očesom in ni, da ni bilo. Capi nam je iz papirnatih prtičkov naredil celo metuljčke. Pa saj večina že ve, ko začnemo rezati, seckati, mešati, točiti, plesati in peti, da nam ni para. Druženje je bilo fenomenalno. Zgodila se je mala Jugoslavija. Slovenci, Makedonci, Hrvati, Srbi in Sarajlija. Dusko smo družno nazdravili naši glavni gostiteljici Mariki.

Sreda je minila v ogledovanju Slovaške, njenih naravnih lepot, zgodovinskih

Brez zeljne solate tudi tokrat na nacionalnem večeru ni šlo.

znamenitosti, še posebej so ponosni na svoja termalna letovišča. »Odperto srce - odprte priložnosti« in »Dobrodošli v Majhni Veliki deželi« sta bila sloganata, ki sta nas spremljala vse dni.

Polom na teku

In že je prišel dan, ki smo ga prebili v deželi smučarskega teka in številnih smučarskih skakalnic Štrbske Pleso v Visokih Tatrah, kjer so se za naslove svetovnih novinarskih prvakov pomerili tekači in tekačice. Vreme je bilo kot načrno, le mraz je bilo. In začelo se je. Štart za štartom. Najprej vse dame in za njimi predstavniki moškega spola. Čas je tekel, tekmovalci so prihajali v cilj, le našega Capija ni bilo. Malo nervozno smo pogledovali na proggi in kar naenkrat ga zagledamo, ko se z veliko muko prebjija proti cilju. Grega mu je šel naproti in ga spodbujal. Mislimo smo, da je le utrujen. Pa ni bilo takoj. Nekaj časa nam spoloh ni bilo jasno, kaj se je zgodilo. Ker pa je bilo le prehudo, smo prosili, da poklicajo zdravnika. Ko so končno le prišli reševalci, so najprej hoteli vedeti, kdo bo plačal, čeprav smo imeli vsa zavarovanja. In prav arroganten odnos mladih

so bili tako zbegani, da so pozabili, da imajo tudi tovornega. Kako je to zgledalo, bi morali videti. Ne bom nadaljevala te zgodbe, saj vam jo je napisal Capi, ki bo tudi letos z nami v Cerknem in bo poskrbel za naše dobro počutje in polne želodčke.

Poklon Joškotu

Ja, pa še skupščino smo imeli na kateri smo se tudi v okviru mednarodnega SCIJ poklonili spominu našega Joškota Pirnarja. Belgijci in Maročani so predstavili prizorišče svetovnega srečanja 2010 v Maroku. Italijani pa še enkrat Abetone, kjer bo srečanje v začetku marca letos. Ob zaključku predstavitve so povedali, da so še posebej ponosni na svetovno znani Pokal Topolino, na katerem so zmagovali številni kasnejši smučarski velemojstri. Zaključili pa so z imeni: Rok Petrovič, Mateja Svet, Jure Košir in iz Hrvaške fratelli Kostelić.

Slovenija je v Jasni osvojila največ medalj med vsemi. Deset zlatih, eno srebrno in dve bronasti, pa še štiri 4. in eno 6. mesto so bera, ki so ji kolegi iz vse Evrope, Kanade, ZDA in Avstralije resda zaploskali, zavisti pa tudi niso mogli cisto prikriti.

Barbara Jerman, Tomaž Albreht in Gregor Pucelj so stali kar trikrat na najvišji stopnički in sicer v veleslalomu, tekih in kombinaciji. Urška Šprogar je bila bronsasta v tekih in kombinaciji. V veleslalomu je bila 4. Maja Roš je bila zlata v tekih in srebrna v kombinaciji. Vlado Krejač in Blaž Močnik sta bila 4. v veleslalomu, Lidija Kosi pa 6. v veleslalomu.

META VERBIČ

Stari osvajalec ženskih src v bolečinah ni zmogel nasmeha niti za simpatično reševalko.

Cap bo še smučal, tekel pa ne!

Polomljenega tiča tožba – Vse za ugled domovine, pa četudi s polomljeno hrbtenico

»Saj boš zmogel! Pazi le v zadnjem delu proge, ko sta dve kombinaciji zavojev in spust! Tam daj smučko iz ledene špure in pluži!!!« Nasveti in zapovedi kapetana Uroša Šoštariča so se mi vseskozi motali v glavi, ko sem se po enajstih letih abstinence znašel na tekaških smučkah, in to kar na svetovnem prvenstvu v Jasni.

Lovil sem korake in ravnotežje, poslušal Urošev glas in nekako ujel item. »Olala, lej ga, saj si prehitel že enega, pa drugega, tretjega,« se mi je smejal. Prehitel sem jih celo pet ali šest, se smejal sam sebi, ko je sledila boleča strelznitev. Zadnji del tekaške proge, kakih 300 metrov pred ciljem, je bil speljan po klancu navzdol v iztek skakalnice v Štrbskem Plesu. Na prvem zavodu je Cap še slišal Urošev glas in dvignil nogo iz špure ter zaviral s plužno tehniko. V drugem dvojnem zavodu pa ni več šlo. Sledil je katapult, in z vso silo sem s hrbtom treščil na ledeno progo.

Sapa adijo, glas adijo, poleg pa nikogar, ki bi mi pomagal. Tekmovalci, ki sem se jim še pred minuto smejal, ko sem jih prehiteval, so šli mimo drug za drugim. Nikjer nikogar, ki bi mi pomagal na noge, sam si namreč smuči nisem mogel sneti. Pekoča bolečina me je hotela razgnati, a sem nekje našel nekaj trme in moči, se dvignil, naredil nekaj metrov, pa znova padel, se pobral in ob vzpodbujanju vseh prikrevsal do cilja.

Tam pa konec, umrl bom, ne morem dihati, ne morem nič. Čez čas rešilec. Po eni strani so me vlekli vanj, po drugi iz njega, ker naj bi prišel po drugega ponesrečenca. Sledi prevoz v bolnišnico

Kako hudo polomljen je, Cap ob prihodu v cilj še ni vedel.

v Puchovu. Tam sto let star rentgen, ki je v drugem poskusu pokazal, da imam frakturo 12. hrbteničnega vretenca. Ker nisem hotel ostati v bolnišnici, so me porinili v zavetje mavčarne, kjer sem dočakal znane obraze in prevoz v Jasno. Sledil je poldruži dan mirnega ležanja ob pekleniskih bolečinah in vsestranski skrbi vseh, od gostiteljev Slovakov, preko Miguela, do moje slovenske ekipe.

Cap bo še smučal, vendar tekel več ne bo. Lahko pa bi se zaposlil pri meteorologih, kajti vsako spremembu vremena točno napovem. No, ja, vsaj moja hrbtenica jo. Do potankosti.

CAP

Zavarujmo naš dom pred točo in drugimi naravnimi katastrofami.

www.adriatic-slovenica.si

Premoženjska zavarovanja
Adriatic Slovenica

Odločite se modro!

MODRA ŠTEVILKA
080 11 10

AdriaticSlovenica as
Zavarovalna družba d.d. • Članica Skupine KD Group

Naša ženska ekipa z zastavo: Bača Šramel Justin, Miča Vipotnik, Svetla Božičnik in Zdenka Tomulič. Zgodilo se je pri 30 stopinjah okrog poldneva, potem ko je Svetla osvojila še drugi naslov svetovne prvakinje.

Svetla – svetleča zvezda tenisa

Za naše članice in člane, ki poleg vijuganja po snežnih strminah, vihtijo tudi teniske loparje in se vsako leto pomerijo za naslove državnih prvakov v Slovenski Bistrici v »singlu«, na Otočcu za ekipne naslove in na Kukijevem teniskem turnirju v ljubljanskem Millenniumu v dvojicah, je bilo pravkar končano leto še posebej pomembno. Od 5. do 12. julija smo v Portorožu gostili 31. svetovno prvenstvo novinarjev v tenisu.

Na slovenski obali se je zbrala pisana množica predstavnikov sedme sile, saj se je v boju za naslove svetovnih prvakov podalo kar 250 udeležencev iz dvajsetih držav.

Ob športnih tekmovanjih je organizator SCIJ Slovenija - Društvo novinarjev športnikov Slovenije - teniška sekacija, glasnike informacij vsak dan popeljal na eno izmed zanimi-

za našo državo spet lepa in uspešna predstavitev.

Sicer pa so na prvenstvu odlično nastopili naši novinarji, dobili smo tri naslove svetovnega prvaka: Svetla Božičnik v kategoriji Ženske posamično - odprt in v kategoriji Mešane dvojice - odprt (skupaj s Čehom Dušanom Jurčikom) ter Štefan Miklavčič v kategoriji Moški posamično +55. Med prejemniki medalj so bili še Miča Vipotnik - bronasta medalja v kategoriji Ženske posamično +50, Bojan Glavič

NENA BOŽIČNIK

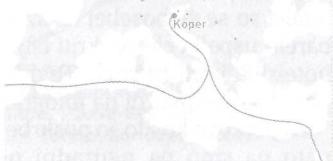
hit
universe of fun

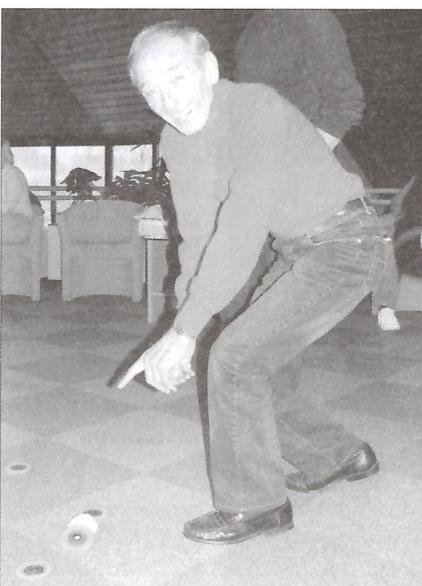
Relax.
We take good care
of your cargo.

www.luka-koper.si

LUKA KOPER
Port of Koper

Kanin Aleš Uršič in direktor družbe Hit Bovec Vojko Šuligoj izvedeli, kaj se novega obeta v Bovcu in bližnji okolici. V dežu smo se zapeljali do novega bara ob vstopni postaji kaninske kabinske žičnice, ki so ga po njej poimenovali Skripi. Ker je kriterij tokrat sovpadal z 10. obletnico velikonočnega potresa v Posočju, se je to poznalo tudi pri manjši udeležbi lokalnih novinarjev, smo se pa zato organizatorji s skorajšnjim domačinom Milanom Štulcem na čelu poskusili kar najbolj potruditi za to, da se kolegi ne bi dolgočasili. Program sobotnega večera smo zaupali članici in članu igralske skupine Drežnica ter glasbenemu triu iz Baške grape, ki se je za to priložnost poimenoval Razglašeni. Večina Kriterijevcev je sicer kmalu utrujeno popadala v postelje, so pa zato tokrat za najbolj vztrajnimi pometali drugi gospodje.

Poleg preostalih kvalifikacijskih dvo-bojev in velikega finala v barelah sta bila v soboto na programu tudi dopoldanski ogled rudnika v Rajblju in popoldansko raftanje v mrzli Soči. K sreči je vsaj dež takrat za krajsi čas ponehal in na Bovec je celo posijalo težko pričakovano sonce. Dan je z nami preživel tudi častna članica SCIJ Slovenija Neva Pipan S kosilom so se tokrat izkazali v ajdovskem Mlinotestu z gospo Jožico na čelu. Še preden smo lakotniki napadli dobrote italijanske kuhibine, jih je strokovno ocenil poznavalec Franci Ferjančič. Da je tudi tokratno srečanje minilo brez žeje, so poskrbeli donatorji vina iz kleti Vipava.

Kriterij nenehnega dežja so rešile barele

Lanski tradicionalni bovški Kriterij zadnjega snega je bil najverjetneje eden redkih, na katerem udeleženci niti enkrat nismo stopili na sneg. Med 10. in 13. aprilom so se namreč na bovškem nebu zataknili temni oblaki, ki niso samo zakrili prijetnega spomladanskega sonca, ampak so si celo drznili nenehno puščati, tako da smo se bili skiževci in drugi gostje prisiljeni zadrževati večinoma v hotelu – in seveda nekaterih lokalih.

Klub izredno slab vremenski napovedi se je že na prvi večerji zbrala lepa skupinica optimistov, četrtkov večer pa smo nadaljevali z bolj ali manj globokimi razpravami. Novinarji nekadilci so se izkazali kot zelo solidarni, saj so svojim sotrinom ves čas delali družbo pod ozkim hotelskim napuščem. Mraz smo preganjali kot po navadi.

Ker petkovo jutro ni dopuščalo niti najmanjše možnosti za smuko na sicer še vedno zasneženem Kaninu, smo se odločili za predčasno izvedbo drugega državnega prvenstva novinarjev v barelah, ki se je nato zavleklo vse do sobotnega popoldneva. V tem času smo bili priča 16 napetim dvobojem, pri čemer se je najbolj izkazala naveza Janez Čuček, Rajko Ocepek pred Vesno Marčič in Damjanom Križnikom. Ob tem velja poudariti, da je Čuček (seveda ob Ocepovem pomočju) suvereno ubranil naslov najboljšega, ki ga je leto poprej osvojil v paru z Blažem Močnikom. Najboljšim sta medalje podelila najmlajša udeleženca Kriterija, Dan in Gal Glavič. Nekateri igralci so se še posebej izkazali, saj so z barelo uspeli celo prekriti cilj, kamen iz hotelskih korit za rože. Te dosežke smo posebej ovekovečili na fotografijah.

Za petkovo kosilo so poskrbeli Hitovci, nato pa smo na neuradni novinarski

Martinovi tekači

Na Martinovo nedeljo, 9. novembra, smo se novinarji tekači spet pridružili udeležencem 28. Martinovega teka in pohoda v Simonovem zalivu v Izoli.

Tokrat ni bilo volitev, sonce konca razglasitve rezultatov, pa nas je spremljalo vse do potem pa je porosilo in kratko-

trajen dežek nas je pospremil pod streho vinske kleti Zaro. Organizatorji teka, izolsko SD Adrenalina, so ob običajni oskrbi tekačev in pohodnikov

Sava

Prihodnost je na naši strani.

Prihodnost je na strani preudarnih in pogumnih, premišljenih in drznih.

Po osvojenih ciljih smo si zastavili nove, še zahtevnejše. Odličnost, nenehne izboljšave in neprekidan razvoj nam kažejo smer. Pripravljeni smo na nove korake. Z njimi bomo rasil in še nadalje presegali pričakovanja vseh, ki smo jim zavezani: zaposlenih, kupcev, partnerjev, delničarjev in okolja.

SAVA, d.d., Skofjeloska 6, 4000 Kranj, www.sava.si

Družbe Poslovne skupine Sava:

- Sava, d.d. • Savatech, d.o.o. • Sava-GTI, d.o.o. • Sava Rol, d.o.o. • Savapro, d.o.o. • Savarus, d.o.o.
- Sava IP, d.o.o. • IP Nova, d.o.o. • IP Nova A, d.o.o. • Sava IPN, d.o.o. • Sava IMG, d.o.o. • Sava Nova, d.o.o. • Sava Medical in storitve, d.o.o.
- GIP Sava Kranj, d.o.o. • Ensa, d.o.o. • Ensa BH, d.o.o. • Sava Ensa, d.o.o. • Energetika Črnomelj, d.o.o. | Sava-Schäfer, d.o.o.
- Sava Hoteli Bled, d.d. | Terme 3000, d.o.o. • Zdravilišče Radenci, d.o.o. • Terme Ptuj, d.o.o. • Terme Lendava, d.o.o.

KREATIVA

ponudili tudi letosni refošk, v sosednjem Strunjanu pa smo se tisti vikend lahko založili s kakiji. Vesna Zaro nam je v kleti predstavila del njihove vse bogatejše ponudbe iz vinogradov, kjer grozdje v soncu uživa ves dan, na koncu smo poskusili celo konjak. Bruno se je v prenovljenem prostoru za goste v kleti oglasil samo mimogrede, da nas pozdravi, kajti tako lepega dne za pobiranje oljka po dežu ne bi bilo pametno zapraviti.

Bilo nas je 18, tekačev, po-hodnikov in priateljev oziroma družinskih članov (nečlani skiž so participirali pri stroških). Z medaljami (na fotografiji z Vesno, ki je podeljevala medalje) so se na 9. državnem prvenstvu novinarjev tekačev okitili Hinko Jerčič (bron med veterani), Jasna Tepina (zlat med damami), Branko Vrabec (zlat med moškimi, absolutno najhitrejši novinar) in Venčeslav Japelj (srebro med veterani). Delo je takoj po prihodu na cilj odneslo stran najhitrejšega veterana Roberta Skrlja.

DEPL

Niko Lapajne, srebrna medalja v balinanju, Vesna meri dolžino, v ozadju dve Meti - ena je Maksimovočičeva.

Ekipa ŠOC Danica Dolenc, Vesna Bleiweis in Meta Verbič - bronaste v balinanju.

Gorta pa douta ... Štk je bvo

Na Koroškem je fajn! Bravo Urška Šprogar in Hinko Jerčič, ki sta bila gostitelja in bravo vsi, ki smo si tiste septembridske ledeno mrzle dni na Koroškem hukali v roke, se greli pri odprttem ognju in pogledovali proti zasnenemu vrhu Pece. Od tam so pihale hudo mrzle sape, a bolj kot dvojne gate so nas greli smeh, iz duše zapeto in duši namenjeno »pojanje«, vonjave iz kotličkov, šport in za povrh je še ognjena voda sproti poganjala kri po premlrlih udih.

Je pa bvo na Koroškem fajn, vam povem. Brez dobre košte pri Koroščih ne gre, bil pa je tudi čas mladega jabolčnika. Vabljivo zabeljeni ajdovi žgančki, telečji ajmohtek, štrudlček, borovničke ... Kako se je prilegla malica na kmetiji pri Kajžarju nad Mežico. Pol pa douta v dolino, pod goro, v njena nedra.

»Kva, a tole je vlak? A u teh zrjavelih kištah bomo šli u jamo?«, je nergal znani Delov delavec Niko. Malo ga je bilo strah, ampak samo do naslednjega požirka. Irena, saj veste tista od Damjana bolj klepetava polovica, si je dala opraviti s fotografiranjem in z vrtanjem v postavnega, dobro ohranjenega nekdanjega knapa naših let. Kaj vse naredi uniforma - črna, z

žametom obrobljena in z zlatimi gumbi našita. Zgnetli so se v tiste Nikotove kište, za njimi so se zaprla vrata, vreščanje je naznalo, da je v vagončkih popolna tema. Mašincu je potegnila in vlakec je izginil. Astmatiki in drugi stroškovni elementi zdruštvene blagajne smo ostali na svetlem. Z vidnim olajšanjem, pa vendar očaranji od podzemnega kraljestva, so potniki izstopili, si s požirkom privezali skoraj izgubljene duše, odložili svetilke, čelade in jopiče. Pol pa gorta u hribe do Šentanele.

Kakšni pogledi! Stare jablavne še polne drobnih rdečih

Če si zvezda, si pač zvezda - to pot v golažu.

jabolk! Travniki zeleni kot na pomlad. Breze se še niso slekle. Bela debla še krasijo zlato rumene krošnje, za njimi pa temno zeleni, dišeči smrekovi gozdovi. V gostilni večerja, nekaj čveka, potem pa v trdi temi tekma v balinanju. Je že kazalo, da si bomo moralni pomagati še s svečami. Ampak se nismo dali. Ekipe so si nadele imena, ki so jim šla tako po stasu, glasu in še čem. Rado, saj veste kateri, jo je s profesionalno kratkostjo radijcev zabeležil takole:

»V okviru koroških dnevov, je bilo tudi 5. državno prvenstvo v balinanju. Na

gostilniškem balinišču se je pomerilo šest najboljših ekip slovenskih novinarjev. Tokrat je bila konkurenca nekoliko okrnjena, saj iz neznanih razlogov na prvenstvu ni bilo primorskih kolegov.

Rezultati: 1. Možje - člani: Rado Časl, Franci Ferjančič, Matjaž Tanko. 2. Bežigrad - člani: Niko Lapajne, Meta Maksimovič, Sonja Žnidaršič. 3. Š(iška)O(rehek)C(enter) - članice: Vesna Bleiweis, Danica Dolenc, Meta Verbič.

Umazana podrobnost: šocke so rajtave ... pa so pozabile, da so le v seštevku kil in let brez konkurence! Konec koncev pa se barva brona prav lepo poda k rdečim ali sivim lasem!

Jutro! Gobe! Gozd diši po njih. Razpodili smo se po hosti, brskali in nabrali ravno prav lisičk, žemljevk, vmes še kakšnega turka, brezovčka ... župca bo! Na kmetiji nekaj kilometrov stran od »centra« Šentanele so posodili dvorišče in dali polenčka, iz kotlička je zadišalo po ... najprej po čebuli in razjezilo popovega Tankota, ker je nekdo prezgodaj dodal meso, do večera bo pa ja tudi Meksijeva gobova župca fertik, smo modrovali. Medtem, ko je v kotličkih brbotalo in je želja po nekaj toplega dati vase rasla, so se za hlevom merili lokostrelci. Je Hinko, saj veste

tisti, ki bi se zanesljivo utopil, če bi v vsemi svojimi medaljami v vodo stopil in bil v smrtni nevarnosti, če bi iz vsakega svojega pokala spil le požirek rujnega, zapisal takole:

»Vse v zlato!

Z lokostrelskim turnirjem smo sklenili tridnevno bivanje na Koroškem.

Na drugem »uradnem« državnem prvenstvu novinarjev športnikov v lokostrelstvu smo se preizkusili v strelnju z ukrivljenim lokom (lok ima merilno napravo in uteži - s takšnimi loki streljajo tudi na olimpijskih igrah) na tarče v velikosti premera 60 cm.

S pomočjo društva Dursport iz Podkraja pri Velenju smo pripravili tarče in pripravili »pravila« tekmovanja, ki bi jih lahko v bodoče dopolnili. Škoda je le, da ni bilo večje udeležbe.

Po spoznavanju treh različnih lokov in puščic so sledile kvalifikacije, na osnovi uvrstitev pa so sledili končni dvoboji na izločanje, najprej v četrtnih finalih, nato v polfinalih in na koncu še dvoboju za prvo mesto.

V ženski konkurenči Irena Brejc (Dnevnik) ni uspelo ponoviti zmage izpred dveh let; v polfinalu jo je premagal ALENKA LESKOVIC (Uhodni list). Slednja je v končnem srečanju podlegla solidnemu streljanju MANCE MIRNIK (Kmečki glas).

Moške kvalifikacije so prinesle zelo zanimiv par v četrtni finali, kjer je Matjaž Tanko (POP TV) po dodatnih strelilih izločil RADA ČASLA (RTV). DAMJAN KRIŽNIK (DARS) je v polfinalu premagal »popteve-

Od nekod sta se vzeli dve dekleti, dve kitari, dva mila glasova. Nenadoma je na dvorišču pod jablanami zavladala tišina. Tudi pes se je v pesjaku nehal zaganjati v ograjo. Ubrana glasova, drhtenje strun, neznanata besedila in melodije ... Lucija in Simona, članici ansambla Aletheia, sicer pa akademsko izobraženi glasbenici, sta nas s čarobnim glasom omehčali in šele starim, dobrim, večno zelenim partizanskim smo upali pridati svoje glasove. V mraku je bilo čutiti, da prihaja en fajn koroški večer.

In tak je bil. S čestitkami za 50. rojstni dan Franciju, tistemu, ki to pot ni nobene vprašal, ali računa nanj, saj je bilo pov-

Lokostrelske medalje od leve proti desni: Damjan Križnik, Alenka Leskovic, Hinko Jerčič, Manca Mirnik, Irena Brejc in Matjaž Tanko.

Pol smo šli pa spet douta, v dolino.

RADO ČASL,
HINKO JERČIČ,
VESNA BLEIWEIS
Foto: IRENA BREJC

jevca« in se v finalu pomeril z nosilcem naslova prvega prvenstva Hinkom Jerčičem (Gorenje - Načas). Slednji je Križnika premagal z rezultatom 43 : 31.

Jerčič je tako povečal bero kolajn predvsem s smučarsko tekaškimi tekmovanji, balinanju, teka in kolesarstva.«

Časlov je vse skupaj skombiniral in izračunal možno kombinacijo uspešnosti v balonatih in fičasiju: »V tovrstni kombinaciji bi bil najboljši TV zvezdnik Matjaž Tanko, pri dekletih pa mlada in šarmantna novinarka Manca Mirnik.«

Tej kombinaciji je nujno dodati tudi primat v kulinariki, ki sta si ga prislužila Matjaž Tanko za golaž (če si zvezda si pač zvezda) in Mekszi za gobovo juho. Primat v »repanju« gre zanesljivo znani Meti-M.

Od nekod sta se vzeli dve dekleti, dve kitari, dva mila glasova. Nenadoma je na dvorišču pod jablanami zavladala tišina. Tudi pes se je v pesjaku nehal zaganjati v ograjo. Ubrana glasova, drhtenje strun, neznanata besedila in melodije ... Lucija in Simona, članici ansambla Aletheia, sicer pa akademsko izobraženi glasbenici, sta nas s čarobnim glasom omehčali in šele starim, dobrim, večno zelenim partizanskim smo upali pridati svoje glasove. V mraku je bilo čutiti, da prihaja en fajn koroški večer.

Tako bo že v ponedejek naša prva gostja nova direktorica hotela Cerkno gospa Renata Bajt Kovač. Seveda pa bomo zaobjeli čim več dogajanja na snegu in ob njem, vse kar se bo pametnega dogajalo rači srenji, vse to bo odmevalo na Radiu Odmev.

Račji radio

Tako kot leta 2000, so nam tudi tokrat Cerkljani prišli nasproti z široko odprtimi rokami in v vsakodnevnim programskim prostorom na Radiu Odmev. Na javnem razpisu za dodelitev programskega pasu je tako Radio Raca zmagal že drugič. Pri podpisu pogodb sta poleg direktorja Radia Odmev Ivana Seljaka, sodelovala še Ingrid Kašča Bucik in Radio Časl, ki bosta tod polnila in ustvarjala program Radia Raca. Seveda ob pomoči našega cerkljanskega kolega Francija Ferjančiča in pod budnim očesom šefa Filipa Šemrla.

Vsak dan od ponedeljka do petka imamo na voljo čas od 18.00 do 19.00. Poslušalci Radia Odmev bodo lahko uživali! Ingrid in Rado obljudljata prave radijske bisere v obliki znamenitih gostov iz vrst naših novinarskih kolegov in kolegov, seveda ne bo šlo tudi brez naših gostiteljev.

Tako bo že v ponedejek naša prva gostja nova direktorica hotela Cerkno gospa Renata Bajt Kovač. Seveda pa bomo zaobjeli čim več dogajanja na snegu in ob njem, vse kar se bo pametnega dogajalo rači srenji, vse to bo odmevalo na Radiu Odmev.

RADO ČASL

REPUBLIKA SLOVENIJA

URAD VLADE ZA KOMUNICIRANJE

Naša narava

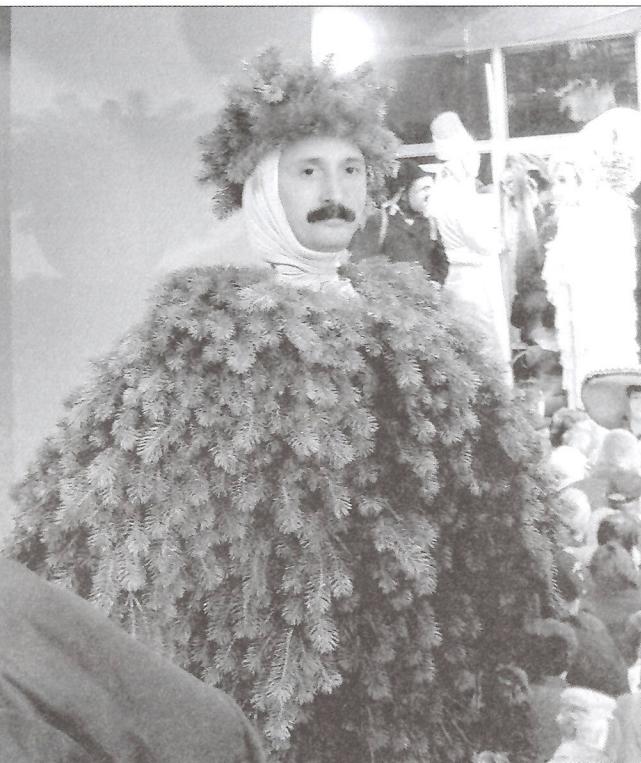

Ta smrekov - ta gobčn

V uredništvu Race raziskujemo ozadje sumljivega naključja, da naše letošnje smučarsko prvenstvo poteka v oteženih zimskih razmerah, ko je na cerkljanskem hribovju sredi smučarske sezone zapadel sneg in napravil delo tamkajšnjim žičničarjem. Ali je temu res kriva le kruta igra narave, ki se nam maščuje zaradi klimatskih sprememb, ali pa gre za dobro načrtovano zaroto svobodnim medijem sovražnih sil, ki bi rade račjo perjad speljale izza šankov na nevarne zasnežene strmine in s tem sfiziile poglavitno poslanstvo prvenstva?

Naše raziskovalno novinarstvo je že obrodilo prve sadove in vse kaže, da smo prišli na sled krvcu za zgoraj omenjeno zaroto. Sled vodi v generalštab Cerkljanske laufarije, ki je prav zdaj sred intenzivnih priprav na letošnji, prevzem pustne oblasti in se je po vzoru EU letos odločil za širitev članstva. Naš tajni, a kredibilni vir v generalštabu nam je zaupal, da so laufarji letos v svojo bratovščino sprejeli nov lik. Imenuje se Ta smrekov - ta gobčn, občasno pa sliši tudi na ime Filip. Lik posebjava velikega lokalnega opravljalca, ki s širjenjem alarmantnih vesti po nacionalnem radiu vznemirja javnost in povzroča vaške zdrahe na Cerkljanskem, Idrijskem in Tolminskem. Naš ugledni in pronicljivi brezplačnik kot prvi razkriva širšemu občestvu lik in najhujša zlodela novega idrijsko-cerkljanskega laufarja.

Oni dan je po radiu razbobnal, da so arheologi v Divjih babah našli sramno dlako Neandertalca s fosilom prapicajzlja (*Pediculus pubis paleoliticus*) in s tem vrgel slabo luč na slavnega prednika, ki je znal celo izdelati koščeno piščal in zaigrati nanjo. »Takšen omikan muzikus se že ni gonil po sose-dnjih votlinah in se pečal z ušivimi babnicami!«, pravijo užaljeni novodobni potomci Neandertalca iz Divjih bab in se zgražajo nad početjem Ta

smrekovega - ta gobčnega. Ta po radiu širi tudi alarmantne dezinformacije o dolgih čakalnih dobah v bolnišnici Franja ter o skaljenih odnosih med martinčki, pajki, netopirji in drugim osebjem te ugledne zdravstvene ustanove. Tolminski in idrijski ribiči ga preklinjajo, ker obesi na veliki zvon vsako postrv in šarenko, ki jo vložijo v Sočo in Idrienco. S tem privablja požrešne Lahe, ki potem ropajo njihov ribji živelj.

Početje, s katerim Ta smrekov - ta gobčn preizkuša potrpežljivost tukajšnjega človeškega življa, pa je preseglo vse meje, odkar si je umislil kawasakija, s katerim dirja po keltiki in njenih makadamskih priključkih, dela gnečo na bencinskih črpalkah in v bifejih, v katerih tanka laškega.

Ogorčeni domorodci pišejo peticije, ker jim je ta idrijska furija na dveh kolesih doslej povozila že najmanj deset kokoši in štiri mačke, štoparko, ki jih pobira med svojimi dirkami, pa potem tožijo, da so si zaradi prehitre vožnje

od opek, ki so se razletele iz poškodovanega zidu, je padla na glavo Tastarem in za več dni opravilno onesposobila možganski trust laufarske druščine. Glede na naštete in številne druge grehe, ki nam jih spriča recesije s pomanjkanjem papirja na tem mestu ni dano našteti, povsem utemeljeno mečemo sum na Ta smrekovega - ta gobčnega, da ima prav on prste vmes tudi pri zaroti proti rači smučarski srenji.

Laufarji pravijo, da ima Ta smrekov - ta gobčn vsaj toliko masla na glavi kot njihov Pust. Da bi ga imeli bolj pod kontrolo, so ga sklenili sprejeti v svojo druščino kot novo laufarsko maškar. V času laufarije pa mu bodo začasno zaplenili čoperja, saj se za laufarja res ne spodobi, da bi naokoli dirjal z motorjem. V njihovem generalštabu pa resno tuhtajo o možnosti, da bi novonastalim razmeram prilagodili scenosled letošnje laufarije in bi namesto Pusta tokrat z botom po glavi našega novega Ta smrekovega - ta gobčnega.

ZBIRALEC
BRONASTIH MEDALJ

skupina
panvita

MAROF

**HOTEL
CERKNO**